

RIGSREVISIONEN

København, den 23. juni 1981

Notat til statsrevisorerne
i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 2.
Vedrører:
Statsrevisorernes beretning nr. 18/1979
om udbetaling og forrentning af statens forskud til
arbejdsløshedskasserne

Arbejdsministerens redegørelse af 26. maj 1981

1. Som det fremgår af redegørelsen, har arbejdsministeriet taget statsrevisorernes påtaler i beretningen til efterretning. Ministeriet erkender i redegørelsen, at tilsynet med størrelsen af forrentningen af forskudsbeløbene og med, at forrentningen sker til statens fordel, indtil dagpengeudbetalingen til medlemmerne finder sted, ikke har været tilstrækkelig.

2. Efter arbejdsministeriets vurdering har direktoratets præcisering over for kasserne angående tidspunktet for forskudsbeløbenes overflytning fra forskudskontoen til andre konti og spørgsmålet om rentens størrelse i væsentlig grad – i hvert fald på kort sigt – imødekommet rigsrevisionens og statsrevisorernes kritik.

3. Rigsrevisionen har bemærket, at der er tale om midlertidige foranstaltninger, og at det er ministerens hensigt at foranledige de nødvendige ændringer af forskudsadministrationen gennemført. Som bemærket i beretningens punkt 29 bør de vigtigste elementer i disse ændringer være, at størrelsen af forskuddene nedbringes mest muligt, samt at udbetalingerne afpasses efter kassernes aktuelle behov.

4. Med hensyn til rentens størrelse fremgår det – som også nævnt i ministerens redegørelse – af arbejdsdirektoratets AK-cirkulære nr. 52/80 af 5. november 1980, at forrentning af forskudsbeløbene mindst skal svare til forrentning af indskud på almindelige anfordringsvilkår. Rigsrevisionen finder en sådan udformning af bestemmelsen vedrørende forrentningsvilkår mindre hensigtsmæssig. Bestemmelsen tilskynder således ikke kasserne til at forhandle sig frem til en forrentning af forskudsmidlerne på de gunstigst mulige vilkår. Efter at sagen er rejst, har flere kasser kunnet opnå en forrentning af forskudsmidlerne, der ligger væsentligt over den gældende forrentning på anfordringsvilkår, men den overvejende del af forskudsmidlerne forrentes på anfordringsvilkår.

I øvrigt savnes der i cirkulæret en bestemmelse om, at renteindtægter fra forskudsmidler, der på hovedkasseniveau er anbragt på andre konti end den egentlige forskudskonto, tilfalder staten.

5. Til den talmæssige opstilling over finansieringen i redegørelsens slutning bemærkes, at størrelsen af mellemværendet mellem staten og kasserne ultimo finansåret næppe er egnet til at belyse forløbet af finansieringen, herunder anvendelsen af medlemsbidrag i årets løb.

6. Jeg anser i øvrigt ministerens redegørelse for de allerede truffene foranstaltninger og for planerne for forskudsadministrationen på lidt længere sigt for tilfredsstillende.

Foranstaltningerne har allerede for finansåret 1980 medført en væsentlig merindtægt for staten. Medens statens renteindtægt fra forskudsmidlerne til dagpenge og efterløn i 1979 udgjorde ca. 18 mill. kr., steg den i 1980 til ca. 41 mill. kr. En standardberegning, der bl.a. tager hensyn til forskydninger i ledigheden m.v., viser, at indtægten i 1980 ville have været 23 mill. kr. uden disse foranstaltninger. Reelt har der således været en merindtægt på 18 mill. kr.